

Nr 59.

Av herr **Magnusson** i Skövde, om årligt understöd åt förre volontären *Karl Robert Karlsson*.

Såsom av bilagda intyg och handlingar framgår ådrog sig dåvarande volontären vid Kungl. Skaraborgs regemente K. R. Karlsson under tjänstgöringen en svårare vrickning av högra fotleden, vilket tillsammans med samtidigt påkommen tyfoidfeber förorsakade honom höggradig invaliditet. Karlsson har sedan dragit sig nödtorftigt fram genom skradderiarbete jämte det ringa understöd, tillsammans kronor 160: 60, han åtnjutit och åtnjuter från Vadstena krigsmanshuskassa, invalidfonden och allmänna pensionsförsäkringen, vilka inkomster på grund av alltfört ökad invaliditet och stegrade levnadskostnader blivit alldeles otillräckliga för en draglig existens. Då Karlssons invaliditet otvivelaktigt ådragits under hans tjänstgöring vid regementet och hans förhållanden med hänsyn till försörjningsmöjligheterna äro mycket ömmande, synes mig vägande skäl tala för, att han av riksdagen erhåller hjälp i form av årligt understöd.

Med hänvisning till bilagda intyg och till här framburna skäl vågar jag därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja förre volontären vid Kungl. Skaraborgs regemente Karl Robert Karlsson från Nylund i Leksbergs socken, Skaraborgs län, ett årligt understöd av 400 kronor, att utgå från den 1 januari 1919.

Stockholm den 18 jan. 1919.

Karl Magnusson
i Skövde.

Bilaga 1.**Åldersbetyg.**

1. Att f. volontären, skraddaren Karl Robert Carlsson fr. Nylund har hustru och ett barn, födda resp. 1875 och 1903, samt själv
2. är född den 12 mars år 1866 (sextiosex)
3. i Ullervads församling i Skaraborgs län,
4. betygar Leksbergs församling i Skaraborgs län
5. den 14 januari 1919.

K. J. Svarén,
Kyrkoherde.

Bilaga 2.

Förre volontären Karl Robert Carlsson från Nylund lider av höggradig invaliditet, ådragen i krigstjänsten sedan omkring 30 år tillbaka. I följd härav äro hans arbetsförmåga och möjlighet att försörja sig och sin familj i mycket avsevärd mån förminskade. Hans så gott som enda näringsfång är skradderi, men han kan dock ej bedriva sitt yrke annat än i ringa omfattning och mindre skala. Inkomsten blir ock därefter. Även hans lilla lägenhet, omkring 1 tunnland berg- och stenbunden skogsmark, lämnar ej någon inkomst att tala om, när omkostnaderna för dess brukning och skötsel blivit betäckta. Och för övrigt bestå hans inkomster endast av 73 kr. ur Vadstena krigsmanshuskassa, 30 kr. ur Konungens invalidhusfond samt 57 kr. 60 öre från Kgl. Pensionsstyrelsen. Lägenhetens taxeringsvärde är 1,500 kr. Däremot har någon inkomst av kapital eller arbete ej blivit honom av taxeringsmyndigheterna påförd. Det förtjänar även nämnas, att han ej utan hjälp kan kläda sig, samt att hans förmåga att förflytta sig är mycket inskränkt. Föröfrigt är han besvärad av med hans lyte förenade smärtor samt är till hälsa och krafter ej vidare stark. På grund av här relaterade förhållanden hava vi all anledning anse honom synnerligt väl förtjänt av en årlig pension från riksdagens sida utöver vad han redan från det allmänna åtnjuter, och tillåta vi oss därför att härtill varmt rekommendera honom på samma gång vi ha äran intyga, att de här ovan lämnade uppgifterna äro med verkligheten överensstämmande.

Leksberg den 14 januari 1919.

K. J. Svarén,
Kyrkoherde,
adr. *Leksberg.*

P. G. Janzon,
Häradssdomare,
adr.: *Leksberg.*

Avskrift.

Bilaga 3.

Den 16 december 1887 inkom till härvarande sjukhus volontären vid Kungl. Skaraborgs regemente nr 1072 Carlsson och var då lidande av tyfoid-

feber och tillika behäftad med betydande svullnad och ömhet i och omkring högra fotleden. Sistnämnda åkomma uppgav patienten vara en följd av en några dagar förut under en gymnastikövning ådragen vrickning, och åkommas beskaffenhet motsade ej denna uppgift. Tyfoidfebern hade ett särdeles elakartat och långvarigt förlopp, därvid en mängd brandiga liggsår uppkommo från hälarne ända upp till skulderna, och härtill sällade sig snart blodförgifning med varbildning, (abscesser) på flerehanda ställen, såsom vid båda fotknölna av den vrickade foten, i närheten av vänstra armbågsleden, vid båda sternoclavicularlederna i högra ljumsktrakten (ilio psoasabscess) samt i grannskapet av högra vadbenshuvudet.

Sedan febern slutligen lagt sig och alla dessa liggsår och varhålor blivit så vitt läkta, att den sjuke kunde hanteras utan allt för stora smärtor, så befanns det, att ledstyvhet uppkommit i åtskilliga ledgångar och särskilt voro högra höft-, knä- och fotlederna nästan fullständigt fastlåsta. Därjämte fanns en betydlig snedställning av bäckenet med åtföljande sidokrökning av ryggraden samt förkortning av högra benet.

Vid utskrivningen från sjukhuset den 23 nov. 1888, var rörligheten i knäleden nästan fullt återställd, däremot hade övriga lytena endast i ringa mån förbättrats, och enär det ej är antagligt desamma framledes kunna i någon väsentlig grad förbättras, så förklarar jag härmed på heder och samvete, att bemälda volontär Carlsson är till vidare krigstjänst oförmögen, ävensom att hans förmåga av självförsörjning är i betydlig mån minskad, därigenom att han ej kan gå och röra sig utan betydande svårighet. Uppenbart är dock, att vrickningen i och för sig ej varit vållande till den bräcklighet, varmed Carlsson nu är behäftad.

Ensam hade en dylik skada säkerligen ej efterlämnat några för framtiden menliga följder, och det är endast den omständigheten, att den sammanträffade med en svår tyfoidfeber, som giver stöd för det antagandet, att den i någon mån bidragit till den vanförhet, varav C. nu lider.

Carlsborg den 18 jan. 1889.

A. Andreasson,
Garnisonsläkare.

Avskrift.

Bilaga 4.

Chefen för nr 9 Kungl. Skaraborgs regemente

gör veterligt: att volontären vid Norra Wadsbo kompani nr 1072 Carl Robert Carlsson, vilken är född den 12 mars 1866 och kom i tjänst vid regementet den 16 november 1886, denna dag. uppå därom gjord ansökan, från regementet föravskedats med det vitsord att han under tjänstetiden sig utmärkt väl förhållit.

Sköfde den 14 februari 1889.

Oscar Fähræus,
Regementschef.
(Regementets vapen.)

*Avskrift.**Bilaga 5.*

Att f. d. volontären vid Kungl. Skaraborgs regemente Carl Robert Carlson vid i dag anställd läkarebesiktning befunnits lida av en irreponibel luxation i högra höftleden med fullkomlig orörlighet i denna ledgång (*Luxatio coxae d.æ*) att högra fotleden genom någon föregående sannolikt inflammatorisk åkomma visar likaledes fullkomlig orörlighet i denna ledgång (*Anchylosis articulationis tibiae tarsalis d.æ*) att högra benet är 6 tum kortare än det vänstra samt att på grund av ovanstående mannens förmåga att sköta sig själv eller genom arbete förtjäna sitt uppehälle är i ganska betydlig grad inskränkt det får jag härmed på heder och samvete intyga.

Mariestad den 1 maj 1890.

P. Södermark,
Lasarettsläkare.

*Avskrift.**Bilaga 6.*

Carl Robert Carlsson skräddare född den 12 mars 1866, som denna dag av mig undersökts, har därvid befunnits lida av Anchylos i höger höftled och höger fotled med förkortning av benet 15 cm.

Benet adducerat och flekterat i höftleden, muskulaturen atrofisk. Har haft dessa åkommor sedan år 1889. Klagar över reumatiska smärtor. Lungor och hjärta samt njurar utan anmärkning.

Mager, klena kroppskrafter, sinnesbeskaffenhet gott. Arbetsförmågan nedsatt på grund av smärtor och kraftlöshet. Sjukdomen kan ej förbättras genom någon behandling. På grund härav anser jag, att sökandens arbetsförmåga är i mycket hög grad nedsatt, samt att ovan angivna förlust eller nedsättning av arbetsförmågan kan betraktas som varaktig d. v. s. sannolikt för framtiden bestående, intygas på heder och samvete.

Mariestad den 29 mars 1916.

Carl Froste,
Lasarettsläkare.